

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESĪBU IETEKME UZ SPORTA TIESĪBU ATTĪSTĪBU. “KLASES HULIGĀNS” VAI “APZINĪGS KLASES VECĀKAIS”?

EUROPEAN UNION'S INFLUENCE ON DEVELOPMENT OF SPORTS LAW. “CLASS BULLY” OR A RESPONSIBLE “CLASS PRESIDENT”?

Edgars Gūte, *Mg. iur.*

Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas jurists

Summary

Considering recent developments in jurisprudence of the CJEU, it could be speculated that EU could extend its shared or exclusive competency in the field of sports law. Currently, Article 6 and Article 165 of the TFEU includes “supporting” EU competency in aforementioned area. This paper describes sports law as a particular field of law and explores how EU could restrict development of sports law as an individual branch of law, if EU as an international organisation acted in bad faith.

Atslēgvārdi: sporta tiesības, ES kompetence, LESD 165. pants, EST prakse

Keywords: sports law, competency of the EU, Article 165 of the TFEU, jurisprudence of the CJEU

Ievads

Šajā rakstā izvērtēts, vai Eiropas Savienība (turpmāk – ES), izmantojot Līguma par Eiropas Savienības darbību¹ 165. pantā ietvertu “atbalstošo” kompetenci,² ar Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – EST) nolēmumiem, iespējams, nelabticīgi paplašina savu dalīto vai ekskluzīvo kompetenci.

Skaidrojot virsrakstā ietvertu tēlaino jautājumu, rakstā analizēts, vai pašreizējā tiesiskajā situācijā ES jaunajai tiesību apakšnozarei (“jaunajam klasesbiedram”) – sporta tiesībām – uzspiež savu viedokli, nerēķinoties ar sporta tiesību nozares patstāvīgu attīstību, vai arī ES rīkojas kā “apzinīgs klases vecākais”, kurš, saprazdams savu ietekmi starptautiskajā sabiedrībā (“klasē”), rūpējas, lai sporta tiesības pilnvērtīgi attīstītos un mijiedarbotos ar citām tiesību nozarēm (iejustos “klases kolektīvā”).

¹ Līgums par Eiropas Savienības darbību. Parakstīts Lisabonā 13.12.2007.

² Sk., piemēram: Weatherill S. *Law and Values in the European Union*. Oxford: Oxford University Press, 2016, pp. 261–266.

Rakstā ir daļēji apkopotas autora iepriekšējās publikācijās ietvertās atziņas un secinājumi,³ un tā mērķis ir gan apkopot iepriekš īstenoto polemiku par sporta tiesībām, gan sniegt jaunu ieskatu sporta tiesību attīstībā.

1. Sporta tiesības kā atsevišķa tiesību nozare

Sporta tiesības ir relatīvi jauna tiesību nozare. Doktrīnā pastāv atšķirīgi viedokļi par sporta tiesību kā atsevišķas tiesību nozares pastāvēšanu. Sākotnēji tiesīzinātnieki puda viedokli, ka sporta tiesības ir tā sauktais *lex ferenda* – nākotnes tiesības,⁴ proti, tiesību nozare, kura vēl nav ieguvusi saistošu tiesību raksturu, tomēr laika gaitā situācija varētu mainīties.⁵ Tāpat dažādi autori izvirzījuši vairākas teorijas par sporta tiesību juridisko raksturu. Viena no teorijām pamatā balstās uz apsvērumiem, ka ar sportu saistītie jautājumi skatāmi citu tiesību nozaru, piemēram, starptautisko privāttiesību un publisko tiesību, kontekstā, tomēr atsevišķi jautājumi, kas uzskatāmi tikai par sporta tiesību ietvarā esošiem, tādi nemaz nav.⁶ Cita teorija norāda uz sporta kā nozares īpašo raksturu, kas izpaužas gan sporta strīdu izšķiršanā, gan sportistu kā darbinieku neviennozīmīgajā statusā.⁷ To varētu pamatot arī tas, ka, piemēram, pastāv tādas specifiskas tiesību nozares kā jūras tiesības⁸ un kosmosa tiesības,⁹ vai arī tas, ka anglosakšu tiesību sistēmā sporta tiesības ir cieši saistītas ar tā saukto *entertainment law*.¹⁰

Visbeidzot, daudzi autori no konkrētas atbildes izvairās, visticamāk, apzīnoties abu iepriekš minēto teoriju izvirzītos argumentus.¹¹ Piemēram, 2018. gada 25. oktobrī autors Hāgas starptautisko sporta tiesību konferences laikā Parīzes Universitātes profesoram Frankam Latī (*Franck Latty*), kurš 2005. gadā aizstāvēja aptuveni 900 lappušu garu doktora disertāciju par sporta tiesību būtību

³ Sk., piemēram: Gūte E. Starptautisko publisko tiesību ietekme uz sporta tiesību attīstību. *Jurista Vārds*, 16.08.2016., Nr. 33 (936), 9.–12. lpp.; Gūte E. Sporta azartspēļu tiesiskā regulējuma problemātika Latvijā un Eiropas Savienībā. *Jurista Vārds*, 28.11.2017., Nr. 49 (1003), 10.–14. lpp.; Gūte E., Sarāns J. Basketbolisti izvēles krustugunis: valstsvienība vai profesionālais klubs. *Jurista Vārds*, 20.02.2018., Nr. 8 (1014), 20.–27. lpp.; Gūte E. Kāda saistība Vācijas vieglatlētikas sacensībām un Eiropas Savienības tiesībām? *Jurista Vārds*, 10.07.2018., Nr. 28 (1034), 25.–27. lpp.

⁴ Nafziger J. *International Sports Law*. 2nd revised ed. New York: Transnational Publishers Inc., U.S., 2004, p. 1.

⁵ Sk., piemēram: Arājārvī N. Between Lex Lata and Lex Ferenda? Customary International (Criminal) Law and the Principle of Legality *Tilburg Law Review. Journal of International and European Law*, 2011, 15 (2), pp. 163–183.

⁶ Sk., piemēram: Davis T. What Is Sports Law? *Marquette Sports Law Review*, 2001, Vol. 7, Issue 2, Article 7, pp. 211–239.

⁷ *Ibid.*

⁸ Churchill R. Law of the Sea. international law. Pieejams: <https://www.britannica.com/topic/Law-of-the-Sea> [aplūkots 21.03.2019.].

⁹ The Editors of Encyclopaedia Britannica. Space law. Pieejams: <https://www.britannica.com/topic/space-law> [aplūkots 21.03.2019.].

¹⁰ Piemēram, Amerikas Savienotajās Valstīs pastāv vairāki akadēmiski referēti izdevumi vai akadēmiski kursi, kas sasaista *sports law* un *entertainment law*. Sk., piemēram: The Harvard Journal of Sports and Entertainment Law (JSEL). Pieejams: <http://harvardjssel.com/> [aplūkots 21.03.2019.]; Sports/Entertainment Law. Pieejams: <https://www.law.georgetown.edu/your-life-career/career-exploration-professional-development/for-jd-students/explore-legal-careers/practice-areas/sportsentertainment-law/> [aplūkots 21.03.2019.].

¹¹ Sk., piemēram: Davis T. 2001, pp. 211–239.

pārnacionālo tiesību ietvarā¹² un savu profesionālo dzīvi veltījis sporta tiesību attīstībai, uzdeva jautājumu, vai, viņaprāt, sporta tiesības ir atsevišķa tiesību nozare. Latī kungs pasmaidīja un tiešu atbildi nesniedza, norādot, ka tas atkarīgs no katra izpratnes par tiesībām.¹³

Autora ieskatā vismaz pašlaik būtu jāizvairās no tiesībteorētiskām diskusijām par sporta tiesībām kā atsevišķu tiesību nozari, bet jāvērtē sporta tiesības kā sporta jautājumu tiesiskais ietvars, uzsverot sporta kā sociālekonomiska fenomena nozīmi mūsdienu sabiedrībā. Piemēram, sporta tirgus veido 2% no visas pasaules iekšzemes kopprodukta, kas attīstītājās valstīs apsteigtu tekstilrūpniecību un metālrūpniecību.¹⁴ Vērtējot tieši ES tirgu, ar sporta nozari kopumā, kas ietver gan profesionālo sportu, gan brīvā laika pavadīšanas aktivitātes, ir saistīti aptuveni 60% ES pilsoņu.¹⁵

Ilustrējot sporta jautājumu ekonomisko nozīmi, var norādīt, ka sporta pārraidēties tiesību pārdošanas summas mērāmas miljardos. Piemēram, jau 2015. gadā par Anglijas premjerlīgas pārraižu tiesību iegūšanu SKY un BT samaksāja 5,136 miljardus mārciņu,¹⁶ savukārt jau iepriekš tika prognozēts, ka Ziemeļamerikas sporta industrijas apgrozījums līdz 2019. gadam būs sasniedzis 73,5 miljardus dolāru.¹⁷ Ievērojot minēto, neatkarīgi no teorētiskām diskusijām nav noliedzama sporta tiesību sociālekonomiskā nozīme gan visas pasaules, gan tieši ES līmenī. No tā izriet, ka sporta tiesības tieši sociālekonomisku apsvērumu dēļ jāuzskata par atsevišķu tiesību nozari.

2. Sporta tiesību un ES tiesību mijiedarbība

Nemot vērā ES kā ekonomiskas savienības raksturu, attiecīgi arī sporta tiesību jautājumi ir tikuši saistīti ar ES tiesībām. Šī sasaiste tiek īstenota trīs veidos. Pirmkārt, pēc tam, kad spēkā stājās 2007. gada 13. decembra Lisabonas līgums, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,¹⁸ Līgums par Eiropas Savienības darbību (turpmāk – LESD) tika papildināts ar tā saukto ES “atbalstošo” kompetenci.¹⁹ Proti, LESD 6. panta e) apakšpunktā un 165. pantā ietverta ES loma attiecībā uz sporta pasākumu veicināšanu. Nozares būtiskums tika pamatots ar tādiem sociāliem un ekonomiskiem jautājumiem kā

¹² Doktora darba secinājumi apkopoti grāmatā: Latty F. La lex sportiva – Recherche sur le droit transnational. Martinus Nijhoff Publishers, 2007.

¹³ Referāta autora diskusija ar Latī kungu ASSER ikgadējās sporta tiesību konferences laikā. Konferences programma pieejama: <https://www.asser.nl/media/4565/final-programme-annual-sports-law-conference-2018.pdf> [aplūkots 21.03.2019.].

¹⁴ International Centre for Sport Security. Protecting the Integrity of Sport Competition. The Last Bet for Modern Sport, p. 8. Pieejams: http://www.theicss.org/wp-content/themes/icss-corp/pdf/SIF14/Sorbonne-ICSS%20Report%20Executive%20Summary_WEB.pdf?l=1&isphpreq=1 [aplūkots 21.03.2019.].

¹⁵ Eurostat. Sport statistics. 2016 edition. Pieejams: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/4031688/7203321/KS-04-15-823-EN-N.pdf/b911c74d-c336-421e-bdf7-cfcb4037f94> [aplūkots 21.03.2019.].

¹⁶ Premier League TV rights: Sky and BT pay £ 5.1 bn for live games. Pieejams: <https://www.bbc.com/sport/football/31357409> [aplūkots 21.03.2019.].

¹⁷ Heitner D. Sports Industry To Reach \$ 73.5 Billion By 2019. Pieejams: <https://www.forbes.com/sites/darrenheitner/2015/10/19/sports-industry-to-reach-73-5-billion-by-2019/#14f308211b4b> [aplūkots 21.03.2019.].

¹⁸ Lisabonas līgums, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu. Parakstīts Lisabonā 13.12.2007.

¹⁹ Sk.: Weatherill S. 2016, pp. 261–266.

fizisku aktivitāšu veicināšana un sporta apdraudējumu novēršana, piemēram, spēļu sarunāšana, dopings, vardarbība saistībā ar sportu. ES līmenī tiek uzskatīts, ka šāda pieeja palīdz vieglāk ieviest mehānismus norādīto apdraudējumu novēršanai.²⁰ Otrkārt, arī vispārīgie LESD nosacījumi var būt saistīti ar sporta tiesībām, piemēram, tādās jomās kā konkurences tiesību, iekšējā tirgus saskaņotības un diskriminācijas aizliegums valstspiederības dēļ.

Treškārt, jānorāda uz EST lomu sporta tiesību attīstībā. Proti, arī pirms sporta lomas nostiprināšanas LESD Eiropas Savienības Tiesa pieņēma nolēmumus, piemēram, *Walrave* (1974),²¹ *Dona* (1976),²² *Bosmann* (1995),²³ *Deliege* (2000)²⁴ lietās, kurās tika norādīts: lai konstatētu ES kompetenci konkrētā jautājuma risināšanā, jākonstatē ekonomiskā aktivitāte ar sportu saistītos jautājumos.²⁵ Tomēr jānorāda, ka līdz ar *Meca-Medina* (2006) nolēmumu²⁶ šis secinājums vairs nav uzskatāms par viennozīmīgu. Proti, lai arī vēl joprojām tiek uzskatīts, ka ekonomiskās aktivitātes konstatēšana ir būtiska,²⁷ tomēr *Meca-Medina* lietā tika norādīts, ka jautājumi, kam ir tikai sporta tiesisks raksturs (angļu val. – *pure sport interest*), ir ārpus ES kompetences robežām.²⁸ Tomēr ne EST līdz šim savā praksē, ne citas ES institūcijas nav atbildējušas, kas tad tieši ir uzskatāmi tikai par sporta tiesiska rakstura jautājumiem. Ievērojot minēto, faktiski ir izveidota augsne, lai ES caur EST spriedumiem un LESD regulējumu sporta jomā varētu paplašināt savu kompetenci, ko ilustrē turpmāk norādītie piemēri. Attiecīgi, atgriežoties pie ievadā uzdotā jautājuma, ES ir iespējas būt gan par “klases huligānu”, gan “apzinīgu klases vecāko”.

Lietā, kurā ES būs iespēja parādīt savu nostāju un, iespējams, nepamatoti paplašināt savu kompetenci, ir EST lieta C-22/18 “*TopFit un Biffi*”, kas saistās ar prejudiciālā nolēmuma lūgumu, kurā tiek lūgts sniegt viedokli par LESD 18., 21. un 165. panta korelāciju ar ES sporta tiesībām.²⁹ Īsumā raksturojot lietas fabulu, prasītājs ir Itālijas pilsonis, kuram neļauj piedalīties Vācijas senioru vieglatlētikas čempionāta finālsacensībās, tai skaitā iegūt Vācijas čempiona titulu minētajās sacensībās.³⁰ Prasītājs uzskata, ka tiek apdraudētas no LESD izrietošās tiesības uz diskriminācijas aizliegumu un brīvu pārvietošanos.³¹ Autora ieskatā, ņemot vērā, ka minētais lūgums tiek pamatots arī ar LESD 6. panta

²⁰ European Commission. Directorate-General for Communication. The European Union explained: Education, training, youth and sport. Publications Office of the European Union. 2014, p. 5. Pieejams: <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/5c9451b0-5e98-4e1f-9142-ad121d704438> [aplūkots 21.03.2019.].

²¹ EST 12.12.1974. spriedums lietā 36/74 *Walrave and Koch*.

²² EST 14.08.1976. spriedums lietā 13/76 *Gaetano Donà v. Mario Mantero*.

²³ EST 15.12.1995. spriedums lietā C-415/93 *Union Royale Belge des Sociétés de Football Association ASBL v. Jean-Marc Bosman*.

²⁴ EST 11.04.2000. spriedums lietā C-51/96 un C-191/97 *Christelle Deliege v. Ligue francophone de judo et disciplines associées ASBL, Ligue belge de judo ASBL, Union européenne de judo and François Pacquée*.

²⁵ Sk., piemēram: EST 12.12.1974. spriedums lietā 36/74 *Walrave and Koch*, 4. punkts.

²⁶ EST 18.07.2006. spriedums lietā C-519/04 P *David Meca-Medina and Igor Majcen v. Commission of the European Communities*.

²⁷ Sk., piemēram: EST 16.03.2010. spriedums lietā C-325/08 *Olympique Lyonnais SASP v. Olivier Bernard and Newcastle UFC*, 33. punkts.

²⁸ EST 18.07.2006. spriedums lietā C-519/04 P *David Meca-Medina and Igor Majcen v. Commission of the European Communities*, 27. un 28. punkts.

²⁹ Ģenerāldokāta Jevgenija Tančeva 07.03.2019. secinājumi EST lietā C-22/18 *TopFit e. V., Daniele Biffi V. Deutscher Leichtathletikverband e. V.*, 15.–23. punkts.

³⁰ *Ibid.*

³¹ *Ibid.*

e) apakšpunktu un 165. pantu, kritiski jāvērtē, vai minētais jautājums vispār ir EST kompetencē, jo šajā gadījumā, it sevišķi, ņemot vērā, ka tiek vērtēts gadījums Vācijas senioru (tipiski – amatieru) sacensībās, tas varētu tikt uzskatīts par jautājumu, kam ir tikai sporta tiesisks raksturs un kas nav sasaistāms ar LESD tvērumu, jo nav konstatējama saimnieciska darbība.

Šis lietas pašreizējā stadijā ir pieejami ģenerālvokāta Jevgenija Tančeva (*Evgeni Tanchev*) 2019. gada 7. marta secinājumi (turpmāk – Secinājumi),³² tomēr nolēmums minētajā lietā nav publicēts. Izvērtējot Secinājumos ietverto argumentāciju, var izteikt pamatotas bažas, ka EST varētu censties “saredzēt” savu kompetenci. Proti, pirmkārt, ģenerālvokāts Tančevs sasaista minēto lietu ar iespējamu LESD 49. panta (uzņēmējdarbības brīvība) pārkāpumu, norādot, ka liegums ieņemt godalgotu vietu apdraud Daniēles Bifi (*Daniele Biffi*) kā sporta trenera reputāciju Vācijā un attiecīgi arī D. Bifi saimniecisko darbību,³³ jo iepriekš D. Bifi savus panākumus Vācijas senioru sacensībās norādījis kā savu kvalifikāciju pastipriņošu apstākļus.³⁴ Autora ieskatā šāda sasaiste ir pārāk bīstama. Proti, šajā gadījumā Secinājumos ietvertais apgalvojums paplašina jēdziena “profesionāls sportists” tvērumu ES – tā jebkurš amatieris var pamatot, ka, piemēram, lietojot noteikta zīmola ekipējumu, reklamē attiecīgo zīmolu. No tā faktiski varētu izrietēt hipotētiska iespēja konstatēt sasaisti ar saimnieciskās darbības veikšanu. No minētā izriet, ka EST autora ieskatā saimnieciskās darbības konstatēšana būtu jāskata maksimāli šauri, jo pretējā gadījumā faktiski jebkurš sportists amatieris savu sportisko aktivitāti var definēt kā “saimniecisko darbību”.

To, ka ģenerālvokāts, iespējams, cenšas paplašināt ES kompetenci sporta tiesību jautājumos, norāda arī Secinājumos ietvertais apgalvojums, ka “tieši iekšējā tirgus plašais mērogs nodrošina konstitucionālo pamatu Savienības pretenzijām uz kompetenci sporta jautājumos”.³⁵ Attiecīgi, lai arī sporta komerciālais raksturs ir nenoliedzams, tomēr ES iesaiste visos ar sportu saistītos jautājumos autora ieskatā jāvērtē piesardzīgi.

Attiecībā uz pašas lietas iznākumu ES ir izdevusi vadlīnijas, kurās ir norādīta ieteicamā rīcība līdzīgos gadījumos.³⁶ Proti, prasītājam būtu jāatļauj piedalīties finālsacensībās bez tiesībām ieņemt godalgotu vietu, jo tas būtu pretrunā samērīguma principam, kā arī sporta īpašajam raksturam. Jāuzsver, ka noteiktu nacionālo sacensību uzvarētāji var pārstāvēt savu valsti starptautiskās sacensībās, piemēram, Eiropas vai pasaules čempionātos. Attiecīgi šajā gadījumā hipotētiski tiktu pieļauta situācija, ka itālis pārstāv Vāciju starptautiskajā arēnā. Tiesa, minētās vadlīnijas nav uzskatāmas par juridiski saistošām un, ja prezumējam, ka ES un attiecīgi EST ir “klases hulīgāns”, tad EST var saredzēt iespēju, kā paplašināt LESD noteikto ES dalīto un ekskluzīvo kompetenci.

Iespējams, kādam lasītājam minētās spekulācijas šķiet pārāk kategoriskas, tomēr ES ar savu iepriekšējo rīcību ir parādījusi, ka tā izmanto iespēju paplašināt savu kompetenci. Piemēram, šeit var atsaukties uz ES lēmuma projektu, ar ko ES dalībvalstis tiek aicinātas ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par integrētu pieeju drošībai, drošumam un pakalpojumiem futbola spēlēs un citos sporta

³² Deutscher Leichtathletikverband e. V., 15.–23. punkts.

³³ Secinājumu 70. un 71. punkts.

³⁴ Ibid.

³⁵ Secinājumu 110. punkts.

³⁶ Guide to EU sports policy. EOC EU Office September 2011, p. 27. Pieejams: http://www.euoffice.eurolympic.org/files/guide_to_eu_sport_policy_final_versionwithlinks.pdf [aplūkots 21.03.2019.].

pasākumos.³⁷ Jāuzsver, ka minētā konvencija ir Eiropas Padomes konvencija, kuras puses var būt tikai valstis, un ES nav tiesības to parakstīt kā starptautiskai organizācijai.³⁸ Attiecīgi var pat spekulēt, ka dalībvalstis varētu tikt “piespiestas” ratificēt minēto konvenciju, jo pati ES to nevar izdarīt konvencijas tvēruma dēļ.

No minētā autors atļaujas izdarīt secinājumu, ka pašreizējā tiesiskajā situācijā ES vairāk uzvedas kā “klases huligāns”, nevis kā “apzinīgs klases vecākais”. Cerams, ka EST spriedums lietā C-22/18 “*TopFit* un *Biffi*” autora domas mainīs.

Secinājumi

1. Neatkarīgi no tiesībteorētiskām diskusijām sporta tiesības jāuzskata par atsevišķu tiesību nozari sociālekonomisku apsvērumu dēļ.
2. EST spriedums *Meca-Medina* lietā izveidoja augsni, lai ES caur EST spriedumiem un LESD regulējumu sporta jomā varētu paplašināt savu kompetenci.
3. EST saimnieciskās darbības konstatēšana būtu jāskata maksimāli šauri, jo pretējā gadījumā faktiski jebkurš sportists amatieris savu sportisko aktivitāti var definēt kā “saimniecisko darbību”, piemēram, lietojot noteikta zīmola ekipējumu un norādot, ka “reklamē” attiecīgo zīmolu.
4. Līdzšinējā ES rīcība liecina, ka ES varētu izmantot iespēju caur EST lietu C-22/18 “*TopFit* un *Biffi*” paplašināt savu dalīto vai ekskluzīvo kompetenci.

---

³⁷ Sk., piemēram, 21.02.2019. ieteikumu par projektu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis pilnvaro Eiropas Savienības interesēs kļūt par pusēm Eiropas Padomes Konvencijā par integrētu pieeju drošībai, drošumam un pakalpojumiem futbola spēlēs un citos sporta pasākumos (CETS Nr. 218). Pieejams: http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2019-0080_LV.html [aplūkots 21.03.2019.].

³⁸ Council of Europe Convention on an Integrated Safety, Security and Service Approach at Football Matches and Other Sports Events. CETS No. 218, Article 16. Pieejams: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680666d0b> [aplūkots 21.03.2019.].